

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/54/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212203317
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212203317.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: S. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., M. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 3.304,38 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 05. októbra 2012, č.k. 13C/81/2012-125, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 24,10 eura právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 3.304,38 eura spolu s 13% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.155,87 eura od 16.10.2009 až do zaplatenia zamietol. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 309,12 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľnou, a.s.) a odporcom bola dňa 15.02.2005 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, typu SPOROnákup k č. účtu 178964923/0900 so špecifickými operáciami na účte a limitmi platobnej karty, ku ktorej zmluve uzatvorili aj Dodatok č. 1, v zmysle ktorého bol odporcovi poskytnutý kartový rámec 30.000,-Sk, pričom konečná splatnosť kartového rámca bola určená na 14.02.2006. Zmluvné strany sa dohodli aj na 0,25% poplatku z kartového rámca za správu kartového rámca. Podľa článku V. predmetnej zmluvy bola uzatvorená na dobu určitú, a to na dobu 1 roka, pričom doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, s tým, že v prípade predĺženia zmluvy sa splatnosť kartového rámca predlžuje o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy, t.j. o jeden rok. Súd prvého stupňa predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú, keďže zmluvu uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pričom ide o zmluvu vopred pripravenú formulárovú (typovú), ktorej obsah odporca nemal možnosť reálne ovplyvniť. Rovnako mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa vypovedal zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty - SPOROnákup v znení Dodatku č. 1, pričom účinky výpovede nastali jej doručením odporcovi dňa 03.02.2006. Vo výpovedi zároveň vyzval odporcu na bezodkladnú úhradu dlhu z kartového účtu vo výške 1.150,24 eura. Podľa názoru súdu prvého stupňa bol odporca povinný splniť dlh veriteľovi prvého dňa po doručení výpovede, teda dňa 04.02.2006, v dôsledku čoho od 05.02.2006 začala plynúť veriteľovi odporcu premlčacia doba na uplatnenie práva

na vydanie bezdôvodného obohatenia z plnenia, ktorého právny dôvod odpadol, pretože výpoveďou došlo k zrušeniu zmluvy. Výška bezdôvodného obohatenia bola pritom vymedzená výškou pohľadávky veriteľa odporcu ku dňu zrušenia zmluvy, zahrňujúca sumu dlžných splátok istiny úveru a úroku z úveru, zostávajúcej nesplatenej istiny úveru a dlžných poplatkov. Keďže návrh navrhovateľa bol súdu prvého stupňa doručený dňa 20.02.2012, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňom 05.02.2008, súd prvého stupňa prihliadol na dôvodne vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom na strane odporcu v rámci obrany proti žalobnému návrhu a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. V tomto smere dodal, že k prerušeniu plynutia premlčacej doby a ani k predĺženiu jej plynutia nedošlo postúpením predmetnej pohľadávky. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 309,12 eura. Uviedol, že v danom prípade bol úspešným účastníkom odporca, ktorému súd náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že postupom podľa § 151 ods. 1 OSP súdu nenavrhol rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom náhradu trov konania si uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu, ktorému súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania vo výške 309,12 eura, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to odmena za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava a vyjadrenie s námietkou premlčania), po 121,17 eura, t.j. 242,34 eura (2 x 121,17 eura) a režijného paušálu vo výške 15,26 eura (2 x 7,63 eura). Okrem toho priznal aj 20% DPH, keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu preukázal, že je platcom DPH. Súd prvého stupňa určil základnú sadzbu tarifnej odmeny v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov vo výške 121,17 eura, keď vychádzal z hodnoty veci, ktorou bolo zaplatenie istiny 3.304,38 eura.

Proti tomuto rozsudku, vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať s použitím ust. § 150 OSP. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka. Mal za to, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 OSP. Uviedol, že nevzhladol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, čo navodzuje dojem účelovosti.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že v danom prípade neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na to, že vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh, pričom odporca bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v konaní v celom rozsahu úspešný. Podľa názoru vedľajšieho účastníka v danom prípade súd prvého stupňa o trovách konania správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a to vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník stojaci na strane odporcu mal vo veci plný úspech. Považoval za nepochybné, že dôvodom zamietnutia návrhu na začatie konania súdom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. Poukázal na to, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, ktorá sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstupe do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. V nadväznosti na uvedené považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Navyše výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil

možnosť dať sa právne zastúpiť, treba podľa vedľajšieho účastníka považovať za odporujúci zákonom Slovenskej republiky a tiež predpisom Európskej únie, pretože pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu poukázal na iné rozhodnutia odvolacích súdov SR. Na základe uvedeného žiadal uznesenie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania potvrdiť. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 72,70 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcom výroku a vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi, nebol odvolaním napadnutý, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal iba výrok týkajúci sa povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 309,12 eura.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Uvedené zákonné ustanovenie vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý mal v spore plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej a tiež účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť trov sa stotožňuje s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov, na hotové výdavky a napokon aj trovy právneho zástupcu (advokáta).

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ide o zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. V prvom rade treba prihliadnuť najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol

skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri ich posudzovaní prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní.

V danej veci bolo predmetom konania zaplatenie sumy 3.304,38 eura spolu s 13 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.155,87 eura od 16.10.2009, ktorú navrhovateľ žiadal od odporcu. Konečným rozhodnutím bol tento návrh navrhovateľa zamietnutý a teda z procesného hľadiska mal odporca v konaní plný úspech. Skutočnosť, že odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, zakladá jeho nárok, ako aj nárok vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP. Súd prvého stupňa preto správne aplikoval na danú vec ustanovenie § 142 ods. 1 OSP. Keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by odporcovi nejaké trovy vznikli, preto mu ich ani súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcovi trovy vznikli titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť. Na strane navrhovateľa súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemal náhradu trov úspešnému účastníkovi (aj vedľajšieho účastníka na strane úspešného odporcu) v zmysle ust. § 150 OSP priznať.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporkyne a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z uvedeného ustanovenia možno vyvodit' záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Argumentáciu navrhovateľa v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve dôvodne vznesená námietka premlčania zo strany vedľajšieho účastníka bola dôvodom, pre ktorý bol návrh navrhovateľa zamietnutý v celom rozsahu.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu patrí náhradu trov konania, pretože toto právo vzniklo odporcovi, ktorého v konaní podporuje, keďže návrh navrhovateľa bol v celom rozsahu zamietnutý. Pokiaľ ide o výšku priznanej náhrady trov konania odvolací súd poukazuje na to, že tieto boli priznané v rozsahu akom boli vedľajším účastníkom na strane odporcu účelne vynaložené a v súlade s právnymi predpismi uvedenými v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa. S vyčíslením odmeny za právne služby právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu súdom prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil a považuje ho za správny, preto s poukazom aj na vyššie uvedené závery odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP voči neúspešnému navrhovateľovi. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy, ktoré mu vznikli v súvislosti s právnym zastúpením, pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 12,45 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 309,12), z režijného paušálu 7,63 eura (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 4,02 eura (20% zo sumy 14,94 + 7,63). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 24,10 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.